

CHÚA NHẬT TUẦN V MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM B

⇒ Bảy giờ Gióp nói rằng: **“Khổ dịch là đời sống của con người trên trái đất, ngày của họ giống như ngày của người làm công. Cũng như người nô lệ khát khao bóng mát, như người làm công ước mong lãnh tiền công thế nào, thì tôi cũng có những tháng nhàn rỗi, có những đêm người ta bắt tôi làm việc cực nhọc. Nếu tôi đi ngủ, thì tôi lại nói: “Chùng nào tôi mới thức dậy, và chùng nào là đến chiều? Tôi phải buồn sầu mãi cho đến tối”. Ngày của tôi qua nhanh hơn chiếc thoi đưa, nó tàn lụn đi mà không mang lại tia hy vọng nào. Hãy nhớ rằng đời sống tôi chỉ là một hơi thở! Mắt tôi sẽ không nhìn thấy hạnh phúc”.** (G 7:1-4. 6-7)

⇒ Anh em thân mến, nếu tôi rao giảng Tin Mừng, thì không phải để làm cho tôi vinh quang, mà vì đó là một nhu cầu đối với tôi. **Vô phúc cho tôi, nếu tôi không rao giảng Tin Mừng. Giả như nếu tôi tự ý đảm nhận việc ấy, thì tôi có công; nhưng nếu tôi bị ép buộc, thì tôi phải làm trọn nghĩa vụ đã giao phó cho tôi. Vậy thì phần thưởng của tôi ở đâu?** Khi rao giảng Tin Mừng, *tôi đem Tin Mừng biếu không, tôi không dùng quyền* mà Tin Mừng dành cho tôi. Mặc dầu tôi được tự do đối với tất cả mọi người, tôi đã đành làm nô lệ cho mọi người, hầu thu hút được nhiều người hơn. Tôi đã ăn ở như

người yếu đau đối với những kẻ yếu đau, để thu hút người yếu đau. Tôi đã nên mọi sự đối với tất cả mọi người, để làm cho mọi người được cứu rỗi. Tất cả những việc đó, tôi làm vì Tin Mừng để được thông phần vào lợi ích của Tin Mừng. (1Cr 9:16-19. 22-23)

⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu ra khỏi hội đường, Người cùng với Giacôbê và Gioan đến nhà Simon và Anrê. Lúc ấy bà nhạc gia của Simon cảm sốt nằm trên giường, lập tức người ta nói cho Người biết bệnh tình của bà. Tiến lại gần, Người cầm tay bà, và nâng đỡ dậy. Bà liền khỏi cảm sốt và đi tiếp đãi các ngài.

Chiều đến, lúc mặt trời đã lặn, người ta dẫn đến Người tất cả những bệnh nhân, tất cả những người bị quỷ ám: và cả thành tụ họp trước cửa nhà.

Người chữa nhiều người đau ốm những chứng bệnh khác nhau, xua trừ nhiều quỷ, và không cho chúng nói, vì chúng biết Người.

Sáng sớm tinh sương, Người chỗi dậy, ra khỏi nhà, đi đến một nơi thanh vắng và cầu nguyện tại đó. Simon và các bạn chạy đi tìm Người. Khi tìm thấy Người, các ông nói cùng Người rằng: “Mọi người đều đi tìm Thầy”. Nhưng Người đáp: “Chúng ta hãy đi đến những làng, những thành lân cận, để Ta cũng rao giảng ở đó nữa”. Và Người đi rao giảng trong các hội đường, trong khắp xứ Galilêa và xua trừ ma quỷ. (Mc 1:29-39)

+> “...Khổ dịch là đời sống của con người trên trái đất, ngày của họ giống như ngày của người làm công... *Ngày của tôi qua nhanh hơn chiếc thoi đưa, nó tàn lụn đi mà không mang lại tia hy vọng nào. Hãy nhớ rằng đời sống tôi chỉ là một hơi thở!...*” – “... Vô phúc cho tôi, nếu tôi không rao giảng Tin Mừng. Giả như nếu tôi tự ý đảm nhận việc ấy, thì tôi có công; nhưng nếu tôi bị ép buộc, thì tôi phải làm trọn nghĩa vụ đã giao phó cho tôi...”

== Để hiểu rõ hơn đoạn văn nêu trên, tôi xin tóm tắt sách Gióp như sau:

Phần 1 = Đức Chúa rất tự hào vui sướng về gia đình ông Gióp: một gia đình tuy giàu sang phú quý với 10 người con trai và gia sản dồi dào sung túc, nhưng cuộc sống thật nề nếp theo lề luật Đấng Tạo Hóa truyền ban.

Đức Chúa khoe cùng Xa-tăng: “Người thấy gia đình tôi tớ Gióp của Ta chưa?” Xatăng đáp trả: “Ngài để tôi thử thách gia đình ông ta, rồi Ngài sẽ thấy!” Đức Chúa bằng lòng để Xa-tăng thử thách ông Gióp, nhưng nhấn mạnh: “Người làm gì thì làm nhưng không được đụng đến mạng sống của ông ta!”

Phần 2 = Toàn bộ gia sản của ông Gióp “bỗng dung biến mất...”, tất cả gia đình gồm con trai con gái “bỗng dung chết hết”, nhà cửa tráng lệ “bỗng dung bị thiêu cháy ra tro...”, bần bè thân thiết, thậm chí người vợ hiền thực “bỗng dung chưởi rửa ông thậm tệ...”, nguyên rửa và thúc giục ông Gióp “oán trách Đức Chúa rồi chết cho khuất mắt.”

Nhưng ông Gióp vẫn một lòng tin tưởng và phó thác vào Đấng Tối Cao mà rằng: ***“Thân trần trường sinh từ lòng mẹ, tôi sẽ trở về lòng đất cũng trần trường. Chúa đã ban cho, Chúa lại lấy đi. Người muốn sao nên vậy: xin chúc tụng danh Chúa. Mình biết đón nhận ơn lành từ Thiên Chúa, còn điều dữ lại không biết đón nhận sao ?”*** (Gióp 1:21, 2:10)

⇒ (Tv 89,3-4.5-6.12) cũng nêu rõ:

*Chúa bắt phàm nhân trở về cát bụi,
Ngài phán bảo: "Hỡi người trần thế, trở về cát bụi đi!"
Ngàn năm Chúa kể là gì, tựa hôm qua đã qua đi mất
rồi, khác nào một trống canh thôi! Ngài cuốn đi, chúng*

*chỉ là giấc mộng, như cỏ đồng trời mọc ban mai, nở hoa
vươn mạnh sớm ngày, chiều về ủ rũ tàn phai chẳng còn.
Xin dạy chúng con đếm tháng ngày mình sống, ngõ hầu
tâm trí được khôn ngoan...”*

Phần 3 = Ông Gióp đã kiên cường TIN, CẬY, MẾN vào quyền năng Quan Phòng của Đấng Tạo Hóa, và vì thế đã được Đức Chúa thưởng công xứng đáng: nếp sống của gia đình ông đã trở lại phong phú, sung túc giàu sang và hạnh phúc gấp bội so với lúc trước khi “được” thử thách.

== Lịch sử của loài người nói chung, của mỗi xã hội, mỗi gia đình và mỗi người chúng ta nói riêng, với bao nhiêu là thăng rồi trầm, trầm rồi thăng, vui sướng rồi đau khổ, đau khổ rồi mừng vui, v.v... phản ảnh thật rõ nét cuộn phim về đời sống của ông Gióp. Nhưng thành thật mà nói, chúng ta thường dễ quên điều tích cực và chủ động trong cuộc sống của mình: “Vui sướng, an vui hạnh phúc...”. Trái lại, chúng ta không thể quên, mà thường hay chép miệng than van điều tiêu cực và thụ động: “Đời là bể khổ! Khôn khổ thân tôi! Trời có tai có mắt không hở Trời?

== Vân vân và vân vân”.

=> Phải chăng “ĐỜI LÀ BỀ KHỔ” là vì “**thân phận tạo vật còn khiếm khuyết**” do Đấng Tạo Hóa tạo dựng như vậy? [theo lời giảng giải của một vị tiến sĩ Kinh Thánh tôi thoáng nghe được trong một youtube phỏng vấn về cuốn sách Ông Gióp]

== Trong một cuộc trao đổi/chia sẻ Lời Chúa, nhóm nam thanh nữ tú – trên dưới 20 em – thật cởi mở và phát biểu chia sẻ thật chân tình. Một cô sinh viên năm thứ hai chia sẻ:

+ “Em NGHE câu Lm. Giuse Cao Gia An, SJ, Tiến sĩ chú giải Kinh Thánh trả lời phỏng vấn trong youtube khi được hỏi (theo sách JOB) về **thân phận con người** : “... Thiên Chúa tạo dựng con người... còn **khuyết điểm** vì **bản chất tạo vật** là vậy...”

+ Em tự hỏi và xin nêu lên cùng Frère và Anh Chị Em câu hỏi của em: Theo Sách Sáng Thế Ký, “Thiên Chúa **TẠO DỰNG CON NGƯỜI THEO HÌNH ẢNH CỦA THIÊN CHÚA**”, như vậy thì Thiên Chúa – là Đấng Tạo Hóa – **cũng còn khuyết điểm NHƯ CON NGƯỜI hay sao?** Vì THEO HÌNH ẢNH của Đấng Tạo Hóa mà con người được tạo dựng, mà “**tạo vật con người còn khuyết điểm!**”

+++ *Cám ơn cô sinh viên, đã thẳng thắn, chân tình chia sẻ...*

+++ *Frère chỉ xin góp vài ý như sau:*

a. *Thân phận tạo vật của loài người TRƯỚC và SAU khi loài người bất tuân Đấng Tạo Hóa HOÀN TOÀN NHƯ NHAU = được tạo dựng GIỐNG HÌNH ẢNH CỦA Đấng TẠO HÓA = như vậy linh mục Giuse trả lời câu phỏng vấn theo tư tưởng của một tác giả nào đó viết ra cuốn sách Ông Gióp và đặt vào miệng của Đức Chúa phán về thân phận loài người... KHÔNG đúng theo sách Sáng Thế Ký.*

=> *Cả hai (2) cuốn sách đều được công nhận là... Kinh Thánh!*

→ *Thú hật Frère là ai mà dám lên tiếng và cũng không biết phải hiểu làm sao!*

b. *Vấn đề mà người ta thường nêu câu hỏi:*

→ “... thôi thì con người – Adong và Eva - có yếu đuối vì mang thân phận tạo vật mà “lỡ dại” nghe theo lời ngon ngọt quyến rũ của Satan, chống lại Đấng Tạo Hóa thì... Đấng Tạo Hóa là TÌNH YÊU THƯƠNG, nhìn nhận con người tạo vật RẤT tốt lành, xá gì hai tiếng THA THỨ mà phải luận phạt nặng nề như vậy;

→ *chẳng những chỉ phạt hai ông bà Adong&Eva – đuổi ra khỏi vườn địa đàng - mà còn phạt TOÀN THỂ GIỐNG NÒI – TOÀN THỂ NHÂN LOẠI – phải mang kiếp sống ĐỜI LÀ BỀ KHỔ ?*

→ *Như vậy TÌNH THƯƠNG YÊU của Đấng Tạo Hóa đối với tạo vật do chính Mình*

tạo dựng KHÔNG thể đi đôi với việc thứ tha sao?

→ Frère cũng mù tịt!

c. Frère chỉ biết cầu nguyện xin Thiên Chúa - là Đấng Tạo dựng nên cô, nên Frère, cũng như nên mỗi một anh chị em chúng ta – cảm nhận được phần nào “mâu nhiệm” tạo dựng trong TÌNH YÊU THƯƠNG, là quý lắm rồi!

d. Frère có chia sẻ cảm nhận của Frère - sau khi bị stroke lần đầu tiên – về ranh giới mỏng manh giữa sự sống và sự chết :

→ MYSTERIES of LIFE&DEATH.

→ Nếu anh chị em muốn đọc cho vui thì xin nhớ là cảm nhận của CÁ NHÂN, một mình riêng Frère chứ không có tính cách chú giải chú giết gì hết nghe! - link vào trang web của Frère: www.lasan.org/2023-tomorrow/events/val-stroke.pdf

== Một cách thực tế và hiện sinh với nạn dịch vi-khuẩn-ba-tàu đã, đang và sẽ còn hoành hành chưa biết bao lâu nữa mỗi người chúng ta, xã hội chúng ta đang sống, và cả nhân loại hiện nay, liệu Anh Chị Em chúng ta có nhẫn nại và kiên tâm noi gương ông Gióp? Cho đến nay, năm 2024, mà vẫn còn réo chích vaccine covid-19 thì... cho đến bao giờ???

== Vấn đề KHÔNG phải là nạn dịch hay chiến tranh gây tan thương đổ nát cho nhiều – quá nhiều - sinh linh với những hệ quả tức thời hoặc về lâu về dài trong cuộc sống của bao nhiêu thế hệ tương lai... Mà vấn đề là những tai ương đó TỪ Đâu MÀ RA? – Hỏi tức là mình có câu trả lời rồi vậy!

=> Liệu con người – GIỮA LOÀI NGƯỜI VỚI NHAU - có DÁM và MUỐN giải quyết vấn đề gây tan thương cho nhau không?

